

Veien, hvorpaa Broen er beliggende, er en nødvendig Communicationsvei, og som Bropengenes Bortfalden i nogen væsentlig Grad vil komme tilgode.

§ 12.

De Udfælder af en Bro, der maatte paahvile Broeieren til Private eller det Offentlige, overtages af den, hvem Broens fremtidige Vedligeholdelse kommer til at paahvile, som enhver anden med sammes Besiddelse forbunden Byrde.

§ 13.

Forinden nogen Bro, der maatte staae i Forbindelse med et Mølleværk, overtages af det Offentlige, skal Forholdet med Hensyn til den Mølleeieren paahvilende Andeel i Vedligeholdelsen ordnes, i Mangel af mindelig Overenskomst, ved de ifølge § 8 udmeldte Mænds Kjendelse.

Ligeledes skal, naar en Bro fører over en Canal, Hensyn tages til de særlige Forhold, der her maatte finde Sted.

§ 14.

Enhvert Spørgsmaal om Omfanget og Betskaffenheden af selve Rettigheden til at oppebære Brokorn eller Bropenge afgjøres ved Domstolene.

§ 15.

Den Afgift af 2 sk , som erlægges for enhver løs Hest, som føres over Manders Sønderbro, bortfalder, saasnart den nærværende Forpagtning er udløben.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

De væsentligste Puncter, hvortil det Udcast, som i Rigsdagens sidst afholdte Samling blev foreslaaet af et af Folkethinget nedsat Udvalg, afviger fra det af Regjeringen forelagte Udcast, ere, at ved Udvalgets Udcast skulde det gjøres til en Forpligtelse at indløse enhver paa

en offentlig Veie beliggende Bro, hvortil der svares Brokorn eller Bropenge, og at Indløsningen skulde stee for Amtsrepartitionsfondens Regning, uden Hensyn til om Broen fandtes paa en mindre Landeveie eller paa en offentlig Biveie, medens der ved Regjerings Udcast alene skulde gives Communerne Ret til at fordre slige Broer overleverede, hvorhos Amtsrepartitionsfonden kun skulde bære Udgiften, dersom Broen laa paa en mindre Landeveie. Det vil af foranstaaende Udcast sees, at Regjeringen har tiltraadt Udvalgets foransførte Forslag, forsaavidt det gaaer ud paa at gjøre Indløsningen af de omhandlede Broer til en Forpligtelse, men at den derimod maa fastholde sin tidligere Anskuelse, at kun Indløsningen af de paa de mindre Landeveie beliggende Broer bør falde Amtsrepartitionsfonden tillast. Med Hensyn hertil skal man bemærke, at Ministeriet ved de af forskjellige Amtsraad herom afgivne Betænkninger er blevet bestyrket i den Overbeviisning, at det ikke vil være billigt at paalægge Amtene denne for flere af disse meget byrdefulde Forpligtelse, ikke blot fordi den hermed forbundne Udgift vilde blive betydelig, men tillige fordi Udredelsen af Erstatningen for Indtægten af Bropenge paa Veie, som ingen Betydning have for Amtet i Almindelighed, vilde falde dettes samtlige Eiendomsbesiddere tillast, medens Foranstaltningen kun er til Nytte for en indskrænket Kreds.

Vel kan Afløsningen for enkelte Sogne blive temmelig stor efter Sognets oeconomiske Forhold, men da vil det ogsaa kunne erholde Hjælp enten af Amtsrepartitionsfonden eller i Lighed med Bestemmelsen i Forordningen af 29. September 1841 § 28 af det eller de Sogne, som ere interesserede i, at Afløsningen finder Sted. Med Udset til saadan Understøttelse, samt naar der iøvrigt tilstaaes en passende Tid til Afløsningens Fuldbyrkelse, og Afbetalingstiden for Erstatningssummen rykkes ud, som foreslaaet, vil Afløsningen neppe kunne blive uoverkommelig for Sognene, saameget mindre som der er hjemlet Kommunen Ret til at bortforpagte Bropengene i 10 Aar.